

Ölümün Ucundaki Işık 6Okul Hikayesi

— erkan-bilgi · 05 Nisan 2009

İçi içine sığmıyordu. Ders başlamadan yarım saat önce sınıfa gelip oturdu. Çünkü heyecandan gece uyuyamamıştı. Ders vakti geldiğinde sınıfa yirmi dört kayıtlı öğrenciden ancak on iki tanesi gelmişti. Halkın okumaya önem vermediğini biliyordu. Ama hiç bu kadarını da tahmin etmemişti. Hele kız çocuklarının büyük çoğunluğu okula kayıt dahi olmuyordu. Bu duruma Meryem çok üzülmüştü.

Olanları akşam anne ve babasına anlattı. Ahmet amca demek ki onlarda benim dört sene önceki kafamla düşünüyorlar diye gülümsedi. Ertesi gün okuldan sonra Meryem ev ev dolaşarak eğitim öneminden bahsetti. Aileleri ikna etmeye çalıştı. Fakat çabası nafile idi. Zaten gerek okuldan gerekse çevreden bunu başarmanın zor olduğunu boşa uğraştığını kendisine sık sık söylüyorlardı. Hatta bir gün kasabanın ileri gelenlerinden bir teyze devletin koca adamı kaymakam Süleyman Bey geldi her bir evi gezdi bir sonuç çıkmadı da kızım sen mi ikna edeceksin? Dedi.

Bütün bu olanlar Meryem'i daha da hırslandırıyor. Bu gece aklına çok parlak fikir bir fikir geldi. Babası ve annesiyle düşüncesini paylaştı. Bu koşuşturmaca Ahmet amcaya hastalığını unutturuyor hayatının son günlerini mutlu bir şekilde geçiriyor, bir şeyler yapmak istiyordu. Karısı ile birlikte kasabada kısa zamanda sevinmişler onların bu candan tutumu çevrelerindeki insan sayısını kısa zamanda artırmış tüm kasaba da Meryem öğretmenin de tanınır olmuşlardı.

Meryem'in planını uygulamaya koydular Ahmet amca canla başla çalışıyordu. Büyük bir veli toplantısı yapacaklardı. Herkes ama herkes katılmalıydı. Kızların okula göndermeyen aileler de mutlaka katılmalıydı. Toplantı tarih ve yeri belirlendi. Belediye başkanı ve okul müdürü de var güçleriyle çalıştılar. Bu toplantının büyüklüğü kasabanın kaderini değiştirecekti. Çocuklar okullarına kavuşacaklardı. Büyük gün geldi çatı.